

คำวินิจฉัยของ นายสุจิต บุญบงการ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๒/๒๕๕๖

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง นายทะเบียนพรรคการเมืองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคไท

ข้อเท็จจริง

นายทะเบียนพรรคการเมืองมีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคไท สรุปเป็นใจความได้ว่า

พรรคไทได้รับเงินสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคปี ๒๕๕๓ เป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๕๖๑,๘๗๐ บาท พรรคไทได้ส่งหลักฐานการขอเบิกเงินค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคของสำนักงานใหญ่ เป็นค่าไปรษณียากร จำนวน ๑๕๒,๕๐๐ บาท โดยแนบสำเนาใบแจ้งหนี้ของที่ทำการไปรษณีย์เขตดุสิต ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๔ เพื่อแจ้งหนี้ค่าบริการฝากส่งสิ่งของทางไปรษณีย์ที่ชำระค่าบริการเป็นเงินเชื่อประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ เป็นเงิน ๑๕๒,๕๐๐ บาท และได้รับเงินจำนวนดังกล่าวไปแล้ว เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่ไม่ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปชำระตามวัตถุประสงค์ที่ขอเบิกเงิน และปล่อยให้ระยะเวลาล่วงเลยมาจนกระทั่งได้มีการขอเอกสารหลักฐาน และมีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน และได้รับการยืนยันจากการสื่อสารแห่งประเทศไทยว่า ถึงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ พรรคไทยังไม่ได้ชำระเงิน ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ การสื่อสารแห่งประเทศไทยได้แจ้งว่าพรรคไทได้ชำระเงินแล้ว ซึ่งการชำระเงินดังกล่าวได้ดำเนินไปหลังจากได้รับเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองไปแล้วประมาณ ๑ ปี ๓ เดือน พรรคไทได้ชี้แจงว่า ได้นำเงินไปใช้จ่ายค่าเช่าอาคารที่ตั้งสำนักงานใหญ่ซึ่งค้างชำระอยู่ด้วยเกรงว่าจะเกิดปัญหากับผู้เช่า โดยเข้าใจว่าสามารถยืมเงินจำนวนดังกล่าวไปทดลองจ่ายในกิจการอื่นๆ ได้ และคาดว่าจะสามารถจัดหาเงินมาทดแทนได้ในเวลาอันรวดเร็ว แต่เหตุการณ์ไม่ได้เป็นไปตามที่คาดไว้ นายทะเบียนพรรคการเมืองจึงเห็นว่าการกระทำดังกล่าวของพรรคไทเป็นการนำเงินสนับสนุนค่าไปรษณียากรไปใช้จ่ายไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๒ เป็นเหตุให้ยุบพรรคการเมืองตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคไท ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๖ นายทะเบียนพรรคการเมืองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคไท เนื่องจากพรรคไทดำเนินการประชุมใหญ่ไม่เป็นไปตามข้อบังคับพรรคไท พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๖๒ คือ มีกรรมการบริหารพรรคมาร่วมประชุมไม่ถึงกึ่งหนึ่ง อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๖ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ข้อบังคับพรรคไท พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๖๑ กำหนดให้การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของพรรค ประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้ (๑) คณะกรรมการบริหารพรรค (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกผู้แทนราษฎรในขณะนั้น (ถ้ามี) (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น (ถ้ามี) และ (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๕๗ ในกรณีที่มีสาขาพรรค และข้อ ๕๗ กำหนดให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถมาร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้ ซึ่งการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๑ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงจะเป็นองค์ประชุม ตามข้อบังคับพรรคไท พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๖๒

๒. สมาชิกที่เป็นองค์ประชุมใหญ่ตามข้อบังคับพรรค พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๖๑ ประกอบด้วย กรรมการบริหารพรรค จำนวน ๑๖ คน สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น (ไม่มี) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น (ไม่มี) และผู้แทนของสาขาพรรค จำนวน ๕ สาขา รวม ๑๐ คน สมาชิกที่เป็นองค์ประชุมใหญ่พรรคมีทั้งสิ้น จำนวน ๒๖ คน พร้อมทั้งระบุชื่อกรรมการบริหารพรรคที่เข้าร่วมประชุม จำนวน ๑๔ คน และผู้แทนสาขาพรรค จำนวน ๓ คน

๓. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้ตรวจสอบรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมใหญ่ที่พรรคไทชี้แจงกับเอกสารหลักฐานของนายทะเบียนพรรคการเมือง ซึ่งได้แก่ ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมืองเกี่ยวกับกรรมการบริหารพรรคและสาขาพรรคที่ยังดำเนินการอยู่ จำนวน ๕ สาขา ตามคำชี้แจงของพรรคแล้วมีความแตกต่างกันในเรื่องของจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคที่ต้องอยู่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบังคับพรรค และไม่เป็นไปตามข้อบังคับพรรคไท พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๖๒ ที่กำหนดให้การประชุมใหญ่พรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรค และผู้แทนสาขาพรรคตามข้อ ๖๑ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงจะเป็นองค์ประชุม ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๖ บัญญัติให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองและสมาชิกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับพรรคการเมือง ประกอบกับพรรคไทยังไม่ดำเนินการชี้แจงเกี่ยวกับจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีความแตกต่างกัน

ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะพิจารณาประกอบกับไม่ส่งเอกสารตาม
ที่แจ้งให้ดำเนินการ ซึ่งระยะเวลาได้ล่วงเลยมานานพอสมควรแล้ว เมื่อพรรคไทไม่ดำเนินการให้เป็นไป
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๖ จึงเป็นเหตุให้
ยุบพรรค ตามนัยมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑

นายทะเบียนพรรคการเมืองได้มีคำร้องลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ
มีคำสั่งยุบพรรคไท เนื่องจากไม่จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมืองในรอบปี ๒๕๕๕
ให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป ตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๒ โดยมีสาระสำคัญ
ดังนี้

๑. คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ได้มีมติเห็นชอบให้จัดสรรเงินสนับสนุน
พรรคการเมืองตามที่ได้รับอนุมัติวงเงิน ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๕ (๓๗) เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม
๒๕๕๕ โดยจัดสรรให้แก่พรรคการเมืองทั้งสิ้น ๓๕ พรรค โดยมีพรรคไทได้รับการจัดสรรด้วยดังนี้

๑) จัดสรรตามแผนงานและโครงการ จำนวน ๓ โครงการ เป็นเงิน ๕๔๒,๐๐๐ บาท

๒) จัดสรรเป็นค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคสำหรับสำนักงานใหญ่พรรคและ
สาขาพรรค รวม ๑๕๘,๕๕๘ บาท

ในปี ๒๕๕๕ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้เบิกจ่ายเงินให้พรรคไทไปแล้ว ดังนี้

๑) เบิกจ่ายเงินตามแผนงานและโครงการ ๒ งวด จำนวนเงิน ๓๒๗,๕๐๐ บาท

๒) เบิกจ่ายค่าสาธารณูปโภค ๒ งวด เป็นเงิน ๕๔,๐๐๐ บาท

๒. เมื่อพรรคไทเป็นพรรคการเมืองที่ได้รับเงินสนับสนุนต้องใช้จ่ายเงินสนับสนุนให้เป็นไปตาม
ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ และต้องจัดทำ
รายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมืองในรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อ
คณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป ตามนัยมาตรา ๖๒ ปรากฏว่า เมื่อสิ้นสุด
ระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดคือ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ได้รับรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนในรอบปี ๒๕๕๕ ของพรรคไท โดยมีการลงรับของสำนักงาน
คณะกรรมการการเลือกตั้ง ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ และเมื่อตรวจสอบจากตราประทับของไปรษณีย์
เป็นการประทับตราส่งในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ และเป็นการส่งเฉพาะแบบรายงานไม่มีการลง
รายละเอียดในแบบ แต่หมายเหตุว่าข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดสรรเงินและโครงการต่างๆ ยัง

ไม่สามารถลงรายละเอียดได้และหลักฐานการจ่ายเงินยังไม่สามารถจัดส่งให้ได้เนื่องจากเอกสารส่วนหนึ่งเก็บรักษาไว้สำนักงานใหญ่พรรคไท (เดิม) ที่มีกรณีพิพาทกับเจ้าของบ้านที่ให้เช่าและถูกล็อกกุญแจไว้ซึ่งเจ้าหน้าที่พรรคเข้าไปไม่ได้และจะรายงานเพิ่มเติมภายหลังจากกรณีพิพาทสิ้นสุดลงแล้ว

๓. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงได้แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินสนับสนุนให้พรรคไทชี้แจงและจัดส่งเอกสารหลักฐานเกี่ยวข้องภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเพื่อประกอบการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองประจำปี ๒๕๕๕ ว่าใช้จ่ายถูกต้องตามความเป็นจริงหรือไม่

๔. พรรคไทได้ชี้แจงว่า ในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๕ พรรคไทไม่ได้รับการจัดสรรเงินตามโครงการจัดบรรยายทางวิชาการเพื่อเผยแพร่กิจกรรมทางการเมืองและนโยบายของพรรค งบประมาณ ๒๕๗,๒๐๐ บาท เบิกจ่ายจริง ๓๕,๐๐๐ บาท แต่อย่างไร ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า พรรคไทได้รับเงินสนับสนุนจำนวนดังกล่าวไปเป็นการถูกต้องแล้ว

๕. คณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณารายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคไท ประจำปี ๒๕๕๕ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๕๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๖ และมีมติเห็นชอบตามความเห็นของที่ประชุมที่มีความเห็นว่าพรรคไทมิได้ดำเนินการตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นเหตุให้นายทะเบียนพรรคการเมืองต้องดำเนินการตามมาตรา ๖๕ (๕) ของพระราชบัญญัติดังกล่าวเกี่ยวกับเรื่องของการยุบพรรคการเมืองและมีความผิดตามมาตรา ๘๐ โดยมอบให้สำนักกิจการพรรคการเมืองและการออกเสียงประชามติจัดทำคำร้องเสนอต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญให้มีคำสั่งยุบพรรคไทรวมทั้งมอบสำนักกฎหมายและคดีดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อหัวหน้าพรรคไท ตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ และดำเนินการฟ้องร้องทางแพ่งเพื่อเรียกคืนเงินที่เบิกจ่ายจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ประจำปี ๒๕๕๕ จำนวน ๓๒๗,๕๐๐ บาท

พรรคไทได้ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาทั้งสาม สรุปได้ดังนี้

คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามคำร้อง ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๕

๑. คำร้องของผู้ร้องขาดรายละเอียดที่ชัดเจนว่า พรรคไทได้กระทำความผิดอย่างไร มีผลตรวจสอบสวนเป็นประการใด และไม่มีข้อสรุปว่าเป็นการกระทำความผิดสถานใด หรือมีองค์ประกอบว่าได้กระทำความผิดครบถ้วนตามมาตรา ๖๒ หรือไม่ประการใด อันจะเป็นเหตุให้ยุบพรรคการเมือง

๒. ผู้ร้องไม่ได้แนบมติของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ได้วินิจฉัยเกี่ยวกับเรื่องนี้แต่อย่างใด อีกทั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งมิได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๐ (๖) ที่กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่สืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๕

๓. การนำเงินค่าไปรษณียากรไปชำระแก่การสื่อสารแห่งประเทศไทยล่าช้า เป็นการกระทำของนายชนบดินทร์ แสงสถาพร ไม่มีผลผูกพันกับพรรคไทยซึ่งเป็นนิติบุคคล

๔. คำร้องของผู้ร้องยื่นเกินกำหนดเวลา ๑๕ วัน ตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง กำหนด

๕. พรรคไทยจัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมืองในรอบปี พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นเท็จนั้นสาเหตุเนื่องจากการตีความคำว่า “เบิกจ่าย” ของผู้ร้องในทางที่เป็นโทษต่อพรรคไทยจากการมีอคติของเจ้าหน้าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งและแจ้งว่าในรอบปี พ.ศ. ๒๕๔๓ พรรคไทยมีค่าไปรษณียากรที่ต้องเบิกจ่ายเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองประจำปี ๒๕๔๕ จำนวน ๑๔๓,๓๘๘ บาท ตรงตามที่ระบุไว้ในรายงาน และได้มีหนังสือขอเบิกค่าไปรษณียากร จำนวน ๑๔๒,๖๔๕ บาท จากกองทุนไปตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๔ ก่อนที่จะจัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมืองในรอบปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ดังนั้น การรายงานในวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๔ จึงเป็นการรายงานที่ถูกต้องตามความเป็นจริงแล้ว เนื่องจากเป็นไปไม่ได้ที่จะมีการจ่ายเงินสนับสนุนจำนวนมากออกไปโดยที่พรรคไทยยังไม่ได้รับเงินจากกองทุน ดังนั้น พรรคไทยจึงได้รายงานเพียงว่า “เบิกจ่าย” มิใช่ “เบิกจ่ายแล้ว”

คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามคำร้อง ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๖

๑. ตามที่ผู้ถูกร้องได้ชี้แจงต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ว่ามีคณะกรรมการบริหารพรรค (รักษาการ) จำนวน ๑๖ คน และผู้ร้องได้แจ้งต่อผู้ถูกร้องว่า เป็นการแจ้งยอดจำนวนที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง และขอให้พรรคตรวจสอบความถูกต้องนั้น ผู้ถูกร้องได้ชี้แจงต่อผู้ร้องแล้วว่าไม่สามารถตรวจสอบได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของพรรคไม่สามารถเข้าไปตรวจสอบเอกสารของพรรคที่สำนักงานใหญ่ได้ เนื่องจากมีกรณีพิพาทและอยู่ระหว่างการดำเนินการของพนักงานสอบสวนตามหนังสือพรรคไทย ที่ พท. ๕.๐๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๕

๒. ผู้ร้องได้ตรวจสอบรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรค (รักษาการ) ที่ผู้ร้องอ้างว่ามีจำนวน ๓๑ คน พบว่า ได้มีกรรมการบริหารพรรค (รักษาการ) ลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคไทยไปเมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ก่อนที่จะมีการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕ คน ได้แก่ พลตรี อนุชา ทับสุวรรณ รองหัวหน้าพรรค และกรรมการบริหารพรรค อีก ๔ คน คือ นางสาวนัฏกานต์ โสหารัตน์ นายวีรศักดิ์ สุนทรวิภาต นายฉัตรชัย ช่างสลัก นายประดิษฐ์ คงเครือ นายรุ่งทรัพย์ ชาลียง นางชรินทร์ จุลสัย นายสมโภช บัจฉิมานนท์ และ นายคมปัญญา เพชรรัตน์ และผู้ถูกร้องได้รายงานการลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคไทยของทั้งเก้าคน ให้ผู้ร้องทราบตามหนังสือ ที่ พท. ๐๑.๐๕/๔๖ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ ดังนั้น คณะกรรมการบริหารพรรคไทย (รักษาการ) ในวันที่มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ จึงมีเพียง ๒๒ คน มิใช่ ๓๑ คน ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง

๓. สำหรับกรรมการบริหารพรรค (รักษาการ) ที่เข้าร่วมประชุมใหญ่ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๔ คน สำหรับนายพุดพิงศ์ ทิมแดง หรือนายวุฒิพิงศ์ ทิมแดง ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างนั้น เป็นบุคคลคนเดียวกับนายบงการ ทิมแดง กรรมการบริหารพรรคตามหลักฐานการเปลี่ยนชื่อที่แนบส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญแล้ว

ดังนั้น เมื่อมีกรรมการบริหารพรรค (รักษาการ) ๑๔ คน จากจำนวนทั้งหมด ๒๒ คน และตัวแทนสาขาพรรค ๓ คน จากจำนวนทั้งหมด ๑๐ คน จึงมีจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมใหญ่สามัญประจำปี ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ จำนวน ๑๗ คน จากจำนวน ๓๒ คน จึงเกินกว่ากึ่งหนึ่งถือเป็นองค์ประชุมตามข้อบังคับพรรคไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๖๒ ผู้ถูกร้องจึงไม่ได้ดำเนินการใดๆ ที่เป็นการไม่ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๖ อันเป็นเหตุให้ยุบพรรคการเมืองตามนัยมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่อย่างใด

๔. ในการยื่นคำร้องขอให้พิจารณาวินิจฉัยของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคไทย ในครั้งนี้มีลักษณะเช่นเดียวกับคำร้องขอให้พิจารณาวินิจฉัยของผู้ร้องที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคไทย ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งผู้ร้องยังคงปกปิดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเวลาที่ผู้ร้องได้ทราบว่า ผู้ถูกร้องมีเหตุต้องยุบพรรคการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง ที่กำหนดให้ผู้ร้องต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ความปรากฏต่อผู้ร้อง เมื่อพิจารณาจากช่วงเวลาที่มีการทราบถึงการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้ของผู้ร้อง ตั้งแต่กลางปี พ.ศ. ๒๕๕๕ การยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๖ น่าจะเกินเวลาที่กฎหมาย กำหนดแล้ว การยื่นคำร้องจึงน่าจะไม่ใช่ชอบด้วยบทบัญญัติของกฎหมาย

คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามคำร้อง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๖

๑. พรรคไทยชี้แจงว่า ได้จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนตามแบบที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด ขึ้นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเวลาและจัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนที่ถูกต้องตามความเป็นจริงตามที่กฎหมายกำหนด โดยแจ้งข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดสรรเงินและโครงการต่างๆ ที่ยังไม่สามารถลงรายละเอียดได้ และหลักฐานการจ่ายเงินยังไม่สามารถจัดส่งให้ได้ เนื่องจากเอกสารส่วนหนึ่งเก็บรักษาไว้ในสำนักงานใหญ่พรรคไทย (เดิม) ที่มีกรณีพิพาทกับเจ้าของบ้านที่ให้เช่า และถูกล็อกกุญแจไว้ ซึ่งเจ้าหน้าที่พรรคเข้าไปไม่ได้และจะรายงานเพิ่มเติมภายหลังจากกรณีพิพาทสิ้นสุดลงแล้ว ซึ่งผู้ถูกร้องไม่มีเจตนาจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมายกำหนดแต่เกิดจากเหตุสุดวิสัยและผู้ถูกร้องตระหนักดีว่า หากจะใช้ความจาลงข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดสรรเงินและโครงการต่างๆ ไปในแบบรายงาน จะกลายเป็นการจัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง อันเป็นการขัดต่อบทบัญญัติในมาตรา ๖๒ และจะส่งผลให้เจ้าหน้าที่ของผู้ร้อง ซึ่งมีอคติกับผู้ถูกร้องอยู่แล้วตามที่ได้เคยแจ้งให้ศาลรัฐธรรมนูญทราบมาก่อนหน้านี้ ฉวยโอกาสเสนอเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อให้มีคำสั่งยุบพรรคการเมืองของผู้ถูกร้องได้

๒. เจ้าหน้าที่ของผู้ร้องซึ่งมีอคติกับผู้ถูกร้องไม่ล้มเลิกความพยายามที่จะดำเนินการเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งยุบพรรคการเมืองของผู้ถูกร้อง ซึ่งครั้งนี้เป็นการยื่นคำร้องเป็นครั้งที่ ๓ แล้ว โดยได้มีหนังสือขอความร่วมมือให้ผู้ถูกร้องตรวจสอบการใช้จ่ายเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองประจำปี ๒๕๕๕ ซึ่งผู้ถูกร้องก็ได้ให้ความร่วมมือตรวจสอบโดยแจ้งไปว่า ไม่ได้รับเงินจัดสรรตามโครงการจัดบรรยายทางวิชาการเพื่อเผยแพร่กิจกรรมทางการเมืองและนโยบายพรรคงบประมาณ ๒๕๗,๒๐๐ บาท เบิกจ่ายจริง ๓๕,๓๐๐ บาท แต่อย่างไรก็ตามที่เจ้าหน้าที่ของผู้ร้องจะส่งหลักฐานการโอนเงินจำนวน ๓๕,๓๐๐ บาท ที่ผู้ร้องแนบเสนอให้ผู้ถูกร้องตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง เจ้าหน้าที่ของผู้ร้องกลับถือโอกาสนำเอกสารดังกล่าวของผู้ถูกร้อง เสนอผู้ร้อง ให้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้มีคำสั่งยุบพรรคการเมืองของผู้ถูกร้อง ซึ่งผู้ถูกร้องแจ้งว่าเอกสารขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ของผู้ร้องและเอกสารที่ผู้ถูกร้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ของผู้ร้องได้ตอบกันนั้น มิได้เป็นส่วนหนึ่งของรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนที่กำหนดไว้ในกฎหมาย จึงยังไม่มีเหตุที่พรรคการเมืองของผู้ถูกร้องจะถูกยุบเลิกแต่อย่างใด

ข้อวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัย ตามคำร้องสามารถแยกออกได้เป็น ๓ ประเด็นดังนี้

๑. พรรคไทยได้ใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๒ หรือไม่

๒. พรรคไทได้ดำเนินการประชุมใหญ่ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๖ หรือไม่

๓. พรรคไทได้จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมืองในรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมปีถัดไป คือ ปี ๒๕๔๖ ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๒ หรือไม่

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๖ บัญญัติว่า “ที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองต้องประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ผู้แทนของสาขาพรรคการเมือง และสมาชิก ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับพรรคการเมือง

ในระหว่างที่พรรคการเมืองใดดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองตามมาตรา ๒๕ ให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองนั้นประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง และสมาชิก ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับพรรคการเมือง”

มาตรา ๖๒ บัญญัติว่า “พรรคการเมืองที่ได้รับเงินสนับสนุนต้องใช้จ่ายเงินสนับสนุนให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ และจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมืองในรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป”

สำหรับประเด็นที่ ๑ จำเป็นต้องพิจารณาก่อนว่าการกระทำความผิด โดยไม่ปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๒ นั้น จะต้องประกอบด้วย (๑) การไม่ใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ ๒ ของหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (๒) การไม่จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนดังกล่าวในรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง (๓) ไม่ยื่นรายงานการใช้จ่ายเงินดังกล่าวต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งในเดือนมีนาคมของปีถัดไปให้ครบทั้ง ๓ องค์ประกอบ จึงจะถือว่ากระทำความผิดหรือแต่ละการกระทำความผิดทั้ง ๓ แยกออกจากกัน

พิจารณาแล้วเห็นว่า การไม่ใช้จ่ายเงินสนับสนุนพรรคการเมืองให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๒ ดังกล่าว เป็นความผิดสำเร็จที่แยกออกจากหากจากความผิดที่ไม่จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนดังกล่าว และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๒ ทั้งนี้ เพราะการใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมืองนั้น เป็นเรื่องสำคัญที่แสดงถึงความซื่อสัตย์สุจริตของพรรคการเมือง จึงถือได้ว่าเป็นเรื่องที่แยกออกจากการรายงานการใช้จ่ายเงิน ถ้าจะวินิจฉัยว่าการกระทำความผิดตามมาตรา ๖๒ นี้ จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบทั้ง ๓ องค์ประกอบแล้ว จะเป็นปัญหาที่ทำให้การบังคับใช้มาตรานี้ไม่เกิดผล เป็นต้นว่า ถ้าพรรคการเมืองใดก็ตามได้รับเงินสนับสนุน

และได้ใช้จ่ายไปตามที่บัญญัติไว้ตามมาตรา ๖๒ แต่ไม่จัดทำรายงานการเงินและยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๒ ก็ยังไม่ถือว่าเป็นความผิด เพราะยังไม่ครบทั้ง ๓ องค์ประกอบ การจัดทำรายงานการเงินดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้นก็ได้เพราะไม่มีการบังคับให้พรรคการเมืองต้องจัดทำรายงานดังกล่าว การตีความดังกล่าวจะทำให้มาตรา ๖๒ มีผลบังคับก็ต่อเมื่อพรรคการเมืองไม่ได้ใช้จ่ายเงินสนับสนุนให้เป็นไปตามมาตรา ๖๒ และไม่ได้จัดทำรายงานการเงินตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๒ ดังกล่าว การตีความเช่นนี้จึงไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๖๒ นี้ ที่ต้องการให้ทั้งการใช้จ่ายเงินเป็นไปตามที่บัญญัติไว้ และให้มีการรายงานการใช้จ่ายเงินดังกล่าว ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๒ นี้ เช่นกัน

ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปมีว่า พรรคไทยได้ใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่

ในประเด็นนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า พรรคไทยได้รับเงินสนับสนุนของพรรคการเมืองจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองในสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภค ประจำปี ๒๕๕๓ เป็นเงิน ๑,๔๖๑,๘๗๐ บาท พรรคไทยได้ส่งหลักฐานการขอเบิกเงินค่าไปรษณียากร จำนวน ๑๔๒,๔๐๐ บาท โดยแนบสำเนาใบแจ้งหนี้ของที่ทำการไปรษณีย์เขตดุสิต ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๔ เป็นเงิน ๑๔๒,๔๐๐ บาท และพรรคไทยได้รับเงินจำนวนดังกล่าวไปแล้ว เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่ไม่ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปชำระตามวัตถุประสงค์ที่ขอเบิกเงิน จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ การสื่อสารแห่งประเทศไทยจึงแจ้งว่า พรรคไทยได้ชำระเงินแล้ว ซึ่งการชำระดังกล่าวดำเนินไปหลังจากได้รับเงินไปแล้วประมาณ ๑ ปี ๓ เดือน ข้อเท็จจริงรับฟังได้อีกว่า พรรคไทยได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้จ่ายค่าเช่าอาคารสำนักงานใหญ่ ซึ่งค้างชำระอยู่อันเป็นการผิดเจตนารมณ์ของการให้เงินสนับสนุนในส่วนนี้ ที่พรรคไทยจะต้องนำไปชำระค่าไปรษณียากรตามที่ได้ตั้งเบิกไว้ จะไปชำระค่าใช้จ่ายส่วนอื่นไม่ได้ ผู้ถูกร้องทราบดีว่าจะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไปชำระค่าไปรษณียากร เพราะได้แนบสำเนาใบแจ้งหนี้จำนวนดังกล่าวที่ได้รับจากที่ทำการไปรษณีย์เขตดุสิตในการดำเนินการขอเบิกเงินจำนวนดังกล่าว นอกจากนั้น การนำเงินสนับสนุนไปชำระค่าไปรษณียากรก็ไม่จำเป็นต้องรอให้มีระเบียบว่าด้วยการใช้จ่ายเงินประเภทนี้ออกมาบังคับใช้เพราะสามารถนำเอาเงินจำนวนนี้ไปใช้หนี้ให้กับการสื่อสารแห่งประเทศไทยได้เลย โดยไม่ต้องมีระเบียบ การใช้จ่ายเงินแต่อย่างใด จากข้อเท็จจริงข้างต้นจึงเป็นได้ว่า พรรคไทยไม่ได้ดำเนินการใช้จ่ายเงินจำนวนดังกล่าวที่ได้รับจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ให้เป็นไปตามที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๒

ส่วนข้ออ้างของพรรคไทที่ว่า การนำเงินค่าไปรษณียากรไปชำระแก่การสื่อสารแห่งประเทศไทยล่าช้า เป็นการกระทำของนายชนบดินทร์ แสงสถาพร ไม่มีผลผูกพันกับพรรคไท ซึ่งเป็นนิติบุคคล ข้ออ้างนี้รับฟังไม่ได้ เพราะนายชนบดินทร์ แสงสถาพร เป็นหัวหน้าพรรคไท และมาตรา ๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้หัวหน้าพรรคการเมืองเป็นผู้แทนของพรรคการเมืองในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก

สำหรับข้ออ้างอีกข้อหนึ่งของพรรคไทที่ว่า คำร้องของผู้ร้องได้ยื่นเกินกำหนดเวลา ๑๕ วัน ตามที่มาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนด พิจารณาแล้วเห็นว่า การไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๒ ของพรรคไท ปรากฏต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ซึ่งเป็นผู้ร้อง เมื่อนายทะเบียนได้เห็นชอบให้ยุบพรรค เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ และนายทะเบียนได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งอยู่ภายในระยะเวลา ๑๕ วัน ข้ออ้างของผู้ถูกร้องจึงไม่อาจรับฟังได้

สำหรับในประเด็นที่ ๒ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในการประชุมใหญ่ของพรรคไท เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ พรรคไทไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๖ กล่าวคือ ตามข้อบังคับพรรคไท พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๖๑ การประชุมใหญ่ของพรรคต้องประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารพรรค สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น (ถ้ามี) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น (ถ้ามี) และผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๕๗ ในกรณีที่มีสาขาพรรค และข้อ ๕๗ กำหนดให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้ การประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๑ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม พรรคไทได้ชี้แจงว่าสมาชิกที่เป็นองค์ประชุมใหญ่ตามข้อบังคับพรรคประกอบด้วยกรรมการบริหารพรรค ๑๖ คน ผู้แทนของสาขาพรรค จำนวน ๕ สาขา รวม ๑๐ คน สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและรัฐมนตรีไม่มีสมาชิกที่เป็นองค์ประชุมใหญ่ของพรรค มีทั้งสิ้น ๒๖ คน ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า มีผู้เข้าร่วมประชุมใหญ่ที่เป็นกรรมการบริหารพรรค ๑๔ คน กรรมการสาขาพรรคอีก ๓ คน เป็นจำนวนสมาชิกเข้าประชุม ๑๗ คน จากกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ๓๑ คน และกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด ๑๐ คน จำนวนสมาชิกที่เข้าประชุมจึงมีไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นองค์ประชุม กรณีจึงไม่เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑

ส่วนข้ออ้างของพรรคไทที่ว่า กรรมการบริหารพรรคมีเพียง ๑๖ คนเท่านั้น ทางพรรคไทไม่สามารถหาหลักฐานมายืนยันได้ ตามที่ทางนายทะเบียนพรรคการเมืองขอให้ทางพรรคไทตรวจสอบความถูกต้อง พรรคไทเองอ้างว่า ไม่สามารถตรวจสอบได้เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของพรรคไม่สามารถเข้าไปตรวจสอบเอกสารของพรรคที่สำนักงานใหญ่ (เดิม) ได้ เนื่องจากมีกรณีพิพาทกับเจ้าของบ้าน และเจ้าของบ้านได้ล็อกกุญแจบ้านไว้ไม่ให้ผู้ใดเข้า เมื่อพรรคไทไม่สามารถหาหลักฐานมายืนยันได้ ข้อมูลเกี่ยวกับพรรคไทในเรื่องของจำนวนกรรมการบริหารพรรคที่ทางนายทะเบียนพรรคการเมืองมีอยู่ซึ่งเป็นจำนวน ๓๑ คน จึงมีน้ำหนักรับฟังได้มากกว่า นอกจากนั้น นายทะเบียนพรรคการเมืองยังไม่ได้ตอบรับการเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคตามที่พรรคไทเสนอมามี ๑๖ คน และยังแจ้งให้พรรคไทดำเนินการเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคเพิ่มเติม เพื่อให้มีตำแหน่งครบตามกฎหมายและข้อบังคับของพรรค เมื่อมีการเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคเพิ่มเติมแล้ว ในการประชุมใหญ่เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ ก็ยังไม่ครบตามข้อบังคับพรรคไท พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๒๑ อย่งไรก็ตามคณะกรรมการบริหารพรรคไทที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะต้องอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามข้อบังคับพรรค ดังนั้นกรรมการบริหารพรรคไทจึงยังคงมีจำนวน ๓๑ คน ไม่ใช่ ๑๖ คน ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า กรรมการบริหารพรรคไทยังมีอยู่ ๓๑ คน เมื่อรวมกับกรรมการสาขาพรรคอีก ๑๐ คน รวมเป็น ๔๑ คน การมีสมาชิกมาประชุมเพียง ๑๗ คน จึงยังไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มีสิทธิเข้าประชุมใหญ่

ส่วนกรณีของนายวุฒิพงษ์ ทิมแดง ที่มีชื่อเป็นผู้เข้าประชุมในฐานะกรรมการบริหารพรรค แต่ทางนายทะเบียนพรรคการเมืองได้ตัดออกไป เพราะไม่มีชื่อนายวุฒิพงษ์ ทิมแดง อยู่ในรายชื่อกรรมการบริหารพรรค ๓๑ คนนั้น ข้อชี้แจงของพรรคไทว่า นายวุฒิพงษ์ ทิมแดง เป็นบุคคลคนเดียวกับนายบงการ ทิมแดง ที่มีชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคในจำนวน ๓๑ คน ดังกล่าวนั้น รับฟังได้ เพราะพรรคไทได้แนบหลักฐานการเปลี่ยนชื่อมาให้พิจารณา

ประเด็นที่ ๓ พรรคไทได้จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมืองในรอบปี ๒๕๕๕ ให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป หรือไม่

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดคือ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนในรอบปี ๒๕๕๕ ของพรรคไท โดยได้รับเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ และเป็นการส่งเฉพาะแบบรายงานไม่มีการลงรายละเอียด จึงถือว่าพรรคไทมิได้จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมือง และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๒ ส่วนข้ออ้างของพรรคไท

ที่ว่า ไม่สามารถลงรายละเอียดได้และหลักฐานการจ่ายเงินยังไม่สามารถจัดส่งให้ได้ เนื่องจากเอกสารส่วนหนึ่งเก็บรักษาไว้ที่สำนักงานใหญ่เดิมของพรรคไท และเจ้าของบ้านที่ให้เช่าได้ลือกกุญแจไว้ เจ้าหน้าที่ของพรรคเข้าไปไม่ได้นั้น ไม่มีน้ำหนักพอที่จะรับฟังได้ เพราะพรรคไททราบที่อยู่แล้วจะต้องจัดทำรายงานการเงินดังกล่าว ส่งให้แก่คณะกรรมการการเลือกตั้งภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ พรรคไทจะต้องรวบรวมข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินข้างต้นไว้ให้เรียบร้อย และถ้าพรรคไทได้ขวนขวายอย่างจริงจัง ที่จะรวบรวมหลักฐานเอกสารต่างๆ ก็สามารถรายงานในรายละเอียดได้

ด้วยเหตุผลข้างต้นจึงวินิจฉัยว่า พรรคไทมิได้ใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มิได้จัดประชุมใหญ่ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ และมีได้จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนในรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งในเดือนมีนาคมของปีที่ถัดมา ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงมีเหตุให้ยุบพรรคไทได้ตามมาตรา ๖๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงวินิจฉัยให้มีคำสั่งยุบพรรคไท ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง

นายสุจิต บุญบงการ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ